

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 10. 12. 2019

Dne 10. 12. 2019 se od 9.30 hod. uskutečnil formou videokonference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady (dále též „KÚ“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále jen „OVS“) Ministerstva vnitra (dále též „MV“).

KD se za Ministerstvo vnitra zúčastnili: JUDr. Ivana Breburdová, Mgr. Ing. Jan Strakoš, JUDr. Myron Zajonc, Mgr. Petra Střechová a dále Mgr. Luboš Tichý a Mgr. Martina Ventluková z odboru legislativy a koordinace předpisů (dále jen „OLG“). Jako host KD vystoupila Andrea Zajíčková, správce aplikace Informačního systému evidence přestupků z Rejstříku trestů, (dále jen „RT“ nebo „zástupce RT“).

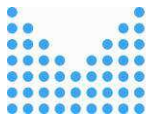
JUDr. Ivana Breburdová přivítala účastníky KD, seznámila je s jeho programem, kdy následně otevřela první bod programu, týkající se problematiky evidence přestupků, (dále též „EP“).

I. Informace z oblasti evidence přestupků

Mgr. Ing. Jan Strakoš upozornil, že se na MV obrátil Krajský úřad Jihomoravského kraje a to opětovně s dotazem k problému, který byl řešený již na posledním KD 10. 9. 2019 – problém zápisu do evidence přestupků po právní moci rozhodnutí KÚ, kterým byl udělen souhlas k uzavření veřejnoprávní smlouvy, (dále jen „VPS“). V této souvislosti připomněl původní názor prezentovaný Mgr. Stanislavem Pšeničkou z OVS, opírající se o „stanovisko“ OLG - viz zápis KD 10. 9. 2019, jeho str. 2 – 3¹: *„zápis do EP, jako jeden z úkonů činěných v rámci přestupkové působnosti, by měl provést ten správní orgán, který aktuálně tuto působnost vykonává, v daném případě tedy orgán obce B, na něhož byla tato působnost VPS delegována.“*

K tomuto stanovisku Krajský úřad Jihomoravského kraje nicméně upozornil na následující: podle § 107 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „ZOP“), údaje do EP zapisuje správní orgán, který o přestupku rozhodoval v posledním stupni, a to prostřednictvím elektronického

¹ Dostupný z webové adresy: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

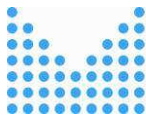

formuláře. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zápis by měl provést správní orgán, který o přestupku rozhodoval, tedy komise obce A, byť byla poté VPS příslušnost přenesena na obec B. KÚ k věci dále uvedl, že elektronický formulář RT neumožňuje, aby obec B (která po vydání příkazu obcí A uzavřela s touto obcí VPS a je tedy nadále příslušná k projednávání přestupků za obec A) zapsala rozhodnutí o přestupku za obec A. Osoba, která je v příslušné obci, v tomto případě obci B, oprávněna zapsat rozhodnutí o přestupku do elektronického formuláře, nemá možnost v kolonce „označení správního orgánu“ provést změnu a označit jako správní orgán, který rozhodoval o přestupku, obec A, protože automaticky jí formulář umožní zápis pouze za obec B, za něž také musí vyplnit sídlo orgánu, číslo jednací o přestupku, datum, číslo jednací pak je ale také obce A, nikoli B. Pokud by obec B zapsala do formuláře rozhodnutí o přestupku, bude v něm uvedeno, že toto rozhodnutí vydala již obec B, což je však nesprávný údaj. KÚ se proto domnívá, že pokud MV trvá na svém stanovisku z KD, tj. že zápis provede obec B, mělo by MV vstoupit v jednání s RT, aby bylo umožněno v případě uzavření VPS zapsat obcí B rozhodnutí o přestupku za obec A, tzn., musel by být změněn elektronický formulář tak, aby tento způsob zápisu umožnil a bylo tak zřejmé, že obec B sice zápis provedla, ale o přestupku rozhodovala obec A. KÚ i přesto má za to, že vzhledem dikci § 107 ZOP (údaje do EP zapisuje správní orgán, který o přestupku rozhodoval v posledním stupni) by měl rozhodnutí o přestupku do EP zapsat příslušný správní orgán obce A, neboť závěr MV, který byl učiněn na KD dne 10. 9. 2019, je v rozporu s výše uvedeným ustanovením.

V této souvislosti oslovený zástupce RT uvedl, že souhlasí se stanoviskem KÚ, kdy uvedená dikce ustanovení § 107 odst. 1 ZOP podle něj odpovídá dikci § 75 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „SŘ“): *Správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zároveň vyznačí den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost předána k doručení.* Jinými slovy řečeno, je logické, že stejný orgán, tj. ten, který rozhodl v prvním stupni, a který vyznačil právní moc na rozhodnutí, bude tím, kdo bude přestupek zapisovat do EP.

Po další diskuzi s OLG, který i nadále setrval na původním názoru, byla předběžně dohodnuta možná technická změna formuláře ve smyslu výše uvedené připomínky; o uvedené změně je však nejdříve možné uvažovat až od jara 2020, neboť to bude vyžadovat další jednání RT s MV.

Dále zástupce RT představil úpravu formuláře CzechPoint „Rozhodnutí o přestupku“, která byla OVS iniciována již v minulosti na základě poznatků z praxe - viz zápis

z KD 12. 3. 2019² - bod I. a) – nemožnost zapsat do EP pravomocný výrok o vině za situace, kdy v odvolacím řízení bude zpochybněn jen výrok o správním trestu. Elektronicky formulář bude nově nabízet zapisujícímu správnímu orgánu položku: „Zrušen výrok o správním trestu bez zrušení výroku o vině“, včetně položky pro případ udělené amnestie prezidentem republiky (správní trest se bude zobrazovat s položkou „Amnestie – datum vyhlášení“).

II. Odpovědi na dotazy některých KÚ, popř. jiných správních orgánů, které MV obdrželo v souvislosti s konáním KD

1) K záboru veřejného prostranství

Dotaz k přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění, (dále jen „ZNP“). - Pokud fyzická osoba neoprávněně zabere veřejné prostranství, může se dopustit přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. g) ZNP, popř. dle § 5 odst. 2 písm. c) téhož zákona se může přestupku proti veřejnému pořádku neoprávněným zábořem veřejného prostranství dopustit rovněž podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba.

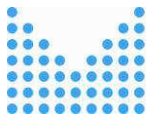
Obec A má zaveden místní poplatek za užívání veřejného prostranství, a to obecně závaznou vyhláškou dle § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obcích“), parkování na obecních pozemcích však není předmětem zpoplatnění. Obec A toleruje svým občanům parkování na veřejném prostranství, což se však nelíbí občanovi obce, který nesouhlasí s tím, aby jeho soused na veřejném prostranství parkoval, a opakovaně tento přestupek oznamuje obci B, která na základě VPS projednává přestupky za obec A. Komise pro projednávání přestupků obce B vstoupila v jednání s obcí A i za přítomnosti PČR, kdy obec A trvá na tom, že parkování (stání) na veřejném prostranství v obci jí nevádí a nechce tedy své občany sankcionovat.

Má Komise pro projednávání přestupků obce B rozhodnout o vině za přestupek dle § 5 odst. 1 písm. g) ZNP, nebo s ohledem na skutečnost, že obec A toleruje parkování svých občanů na veřejném prostranství, může věc odložit dle § 76 odst. 1 písm. a) ZOP?

Odpověď:

Zábořem se obecně rozumí dočasné užívání veřejného prostranství. Zamýšlí-li osoba užívat veřejné prostranství zvláštním způsobem (např. parkování vozidla), je

² Dostupný z webové adresy: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

třeba vždy tuto skutečnost oznámit příslušnému orgánu. Podmínkou přestupku spočívajícího v neoprávněném záboru veřejného prostranství (dle ZNP) je pak užívání veřejného prostranství bez povolení, souhlasu příslušného orgánu. V daném případě se tedy nabízí otázka, co znamená, že obec A takové jednání (parkování vozidla na veřejném prostranství) toleruje? Dle našeho názoru lze bez znalosti bližších okolností případu k dotazu obecně sdělit následující. Pokud osoba oznámí zábor - parkování na veřejném prostranství, obec A s tímto souhlasí, jedná se o oprávněný zábor, tedy nejsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 5 odst. 1 písm. g), resp. § 5 odst. 2 písm. c) ZNP.

Pokud osoba neoznámí zábor, resp. provede jej bez příslušného povolení - jedná se o neoprávněný zábor. Takové jednání pak může být přestupkem podle § 5 odst. 1 písm. g), resp. § 5 odst. 2 písm. c) ZNP. Dle našeho názoru přitom skutečnost, že obec A toto jednání přehlídí, neřeší jej, jako taková nezprošťuje odpovědnosti za případný přestupek.

Je tedy na obci B, která na základě VPS projednává za obec A přestupky, aby s ohledem na okolnosti případu posoudila možné naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku a podle toho postupovala.

2) Příslušnost k projednávání přestupků dle § 4 až § 8 ZNP spáchaných na území vojenského újezdu

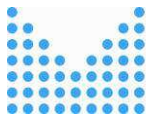
Který správní orgán je příslušný k projednání přestupků dle § 4 až § 8 ZNP, k jejichž spáchání dojde na území vojenského újezdu (obecní úřad dle § 60 odst. 2 ZOP či újezdní úřad, který dle zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, plní mimo jiné úkoly správního orgánu obce s rozšířenou působností)?

Odpověď:

Vzhledem k tomu, že výklad ustanovení zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, tedy i výklad působnosti újezdních úřadů přísluší Ministerstvu obrany, MV mu tento dotaz postoupilo s žádostí o stanovisko. Odpovědí k danému dotazu se bude zabývat příští KD. Nad rámec lze uvést následující: zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v žádném případě nestanoví, že vojenský úřad vykonává působnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností; i když je nám jasné, že tyto přestupky projednává v první instanci obecní úřad, (což újezdní úřad není – vojenský újezd není obec).

3) Zmocněnec – advokát obviněného zároveň jako svědek?

Jakým způsobem má správní orgán postupovat, jestliže je obviněný zastoupen zmocněncem – advokátem, přičemž vyjde najevo, že tento zmocněnec měl být přítomen při spáchání projednávaného přestupku, tedy by za jiných okolností byl

vyslechnut jako svědek a jeho výpověď by byla zásadním důkazem pro vydání rozhodnutí?

Odpověď:

V trestním řízení nemůže obviněného obhajovat advokát, který ve věci vypovídá jako svědek, podává znalecký posudek nebo je činný jako tlumočník – viz § 35 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „TR“); jinak předseda senátu a v přípravném řízení soudce, rozhodne v kterékoliv fázi trestního řízení i bez návrhu o vyloučení advokáta jako zvoleného obhájce z obhajoby (viz stanovisko ČAK i komentář k TR).

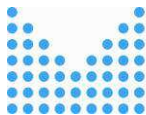
V řízení o přestupku platí subsidiárně SŘ, nikoliv TR. SŘ žádná omezení ve smyslu TR nestanoví – v řízení o přestupku je tedy možné, aby zmocněnec (advokát) vypovídal zároveň jako svědek, ale platí obdoba toho, co platí i v civilním řízení - např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn.: 21 Cdo 3341/2006: „I. Občanský soudní řád nevylučuje, aby jako svědek byl v řízení slyšen také advokát, případně i advokát účastníka řízení; má-li však vypovídat o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb, může tak učinit, jen je-li zbaven povinnosti mlčenlivosti. II. Vypovídá-li advokát, zástupce účastníka řízení, v tomtéž řízení jako svědek o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb tomuto účastníku řízení, je věrohodnost jeho výpovědi již z důvodu existence smluvního vztahu o zastoupení mezi účastníkem řízení a advokátem výrazně oslabena a soud při hodnocení tohoto důkazu musí k této okolnosti přihlížet; zpravidla bude takový důkaz jen součástí logického důkazního řetězce, který nenarušuje, nikoli důkazem rozhodujícím.“

Jaký má být tedy postup správního orgánu?

V případě předvolání zmocněnce (advokáta) jako svědka je třeba, aby správní orgán vždy:

1) zvážil, zda takové spojení je vhodné a zda není v rozporu se základním posláním obhájce, resp. zmocněnce (advokáta) chránit práva a oprávněné zájmy obviněného (§ 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o advokacii“) – pokud má totiž vypovídat jako svědek pravdivě, může nastat problém tam, kde podle zákona o advokacii je zároveň jako advokát povinen chránit a prosazovat zájmy klienta (vše činit v jeho zájmu), ovšem pravdivě v postavení svědka by měl říci i něco, co v zájmu klienta není – sám advokát se tedy pouští na relativně „tenký led“ (a vystavuje sebe hrozbě kárného postihu ČAK),

2) zda zmocněnec (advokát) není ve vztahu k okolnostem, ke kterým má vypovídat, vázán státem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti (jinak by jí musel být zproštěn – viz § 21 zákona o advokacii) anebo zda nejde o utajované informace (viz zákaz výslechu § 55 odst. 2 a 3 SŘ).

Jakkoli lze považovat situaci, kdy je vyslýchán jako svědek zmocněnec (advokát), z výše uvedených důvodů za problematickou, nelze tomu zabránit. Je totiž třeba brát v potaz i právo obviněného navrhnout důkazy. Hodnota takového důkazu (svědecké výpovědi takového svědka) je však s ohledem na specifika vztahu advokát - klient výrazně oslabena.

4) K nedostatečnému zabezpečení výkonu přenesené působnosti správním orgánem 1. stupně – možnosti řešení KÚ

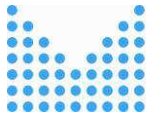
Může krajský úřad nějakým způsobem přimět obec (tzv. jedničkovou), která dlouhodobě vykonává agendu na úseku přestupků dle § 60 odst. 2 ZOP zcela nedostatečně bez respektování základních zásad a postupů upravujících správní a přestupkové řízení a současně na základě uzavřených veřejnoprávních smluv má vykonávat tuto agendu pro několik dalších obcí, k tomu, aby tyto veřejnoprávní smlouvy vypověděla? Nápravná opatření ukládaná krajským úřadem v rámci kontrol ke zlepšení výkonu agendy se zcela minula účinkem a vzhledem k uzavřeným veřejnoprávním smlouvám krajský úřad dosud nepřistoupil k postupu dle § 65 zákona o obcích.

Odpověď:

Obce mohou za podmínek § 63 obecního zřízení uzavřít veřejnoprávní smlouvu, podle níž budou orgány jedné obce vykonávat přenesenou působnost nebo její část pro orgány jiné obce (jiných obcí). K uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu krajského úřadu. Veřejnoprávní smlouvy se řídí částí pátou správního řádu, která upravuje rovněž výpověď (jednostranné ukončení smlouvy) a zrušení (na základě dohody všech smluvních stran) veřejnoprávní smlouvy. Ačkoli zrušení veřejnoprávní smlouvy vyžaduje souhlas krajského úřadu, pokud byl nezbytný i k jejímu uzavření (§ 167 odst. 2 správního řádu), správní řád ani obecní zřízení neumožňuje krajskému úřadu iniciovat její ukončení. Záleží na rozhodnutí obce (smluvní strany), zda tuto smlouvu vypoví či podá návrh na její zrušení. Krajský úřad by měl proto zvážit aplikaci § 65 obecního zřízení. Domníváme se, že případnému uplatnění tohoto opatření by neměla překážet skutečnost, že dotčená obec vykonává na základě veřejnoprávní smlouvy přenesenou působnost v základním rozsahu i pro jiné obce. Není-li řádně zajištěn výkon přenesené působnosti, neboť obec dlouhodobě vykazuje závažné nedostatky spočívající např. v opakovaném vydávání nezákonných nebo věcně nesprávných rozhodnutí či v opakovaném několikanásobném překračování lhůt pro vydání rozhodnutí, je dle našeho názoru předpoklad § 65 obecního zřízení naplněn.

5) Zpětvzetí souhlasu osobou přímo postiženou spácháním přestupku, (dále též „OPPSP“), po vydání rozhodnutí, kdy není podáno odvolání

Dle § 79 odst. 3 ZOP může osoba přímo postižená spácháním přestupku vzít souhlas podle odst. 1 ustanovení kdykoliv zpět, a to až do doby vydání rozhodnutí o odvolání. Jaký je tedy správný postup, je-li souhlas vzat zpět v čase mezi vydáním

prvostupňového rozhodnutí a nabytím právní moci? V případě, že by bylo obviněným podáno odvolání, nabízela by se autoremedura dle § 87 SŘ, ale jak postupovat tehdy, když obviněný odvolání nepodá?

Odpověď:

I když ZOP dává OPPSP právo vzít souhlas zpět „kdykoliv“, toto právo není bezbřehé, neboť je ve své podstatě omezeno specifiky řízení jako takového. Není-li totiž proti rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným, byl mu uložen správní trest a náklady řízení, podáno odvolání (které může podat jenom obviněný, nikoliv OPPSP), pak ani dodatečné zpětvzetí souhlasu po vydání rozhodnutí již nemá vliv na to, že rozhodnutí nabyde právní moci. Rozhodnutí přitom nabyde právní moci, protože zpětvzetí souhlasu – není zpětvzetím žádosti a ani neodpadá v této fázi důvod řízení, které je vedeno z moci úřední.

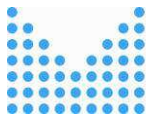
Není-li podáno odvolání, správní orgán zde ani nemůže řízení zastavit pro existenci již jím dříve vydaného předchozího rozhodnutí (ne bis in idem). Takové pravomocné rozhodnutí se pak nedá odstranit ani v přezkumném řízení (jen z důvodu zpětvzetí souhlasu), protože podle § 96 odst. 2 SŘ se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. V době, kdy bylo rozhodnutí vydáno (vypraveno), souhlas ještě udělen byl, proto nelze říci, že by rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

6) K postupu správního orgánu ve vazbě na Závěr poradního sboru č. 160

Přestupek jiného hrubého jednání syna vůči matce, probíhalo trestní řízení, předáno správnímu orgánu pro nenaplnění intenzity trestného činu. Součástí spisu je generální plná moc udělena osobou přímo postiženou spácháním přestupku advokátovi. Správní orgán poučil přímo OPPSP (matku) o možnosti podat souhlas s projednáváním přestupku, souhlas nebyl podán, věc byla tudíž odložena. Matka podala blanketní odvolání, které bylo následně doplněno advokátem s tím, že správnímu orgánu bylo známo, že má OPPSP právního zástupce, měl tedy doručovat jemu. Dotaz zní: Postupoval správní orgán I. stupně správně, když v souladu se závěrem poradního sboru ministra vnitra č. 160 zaslal poučení pouze OPPSP či měl v rámci dobré správy upozornit na skutečnost, že je třeba k podání souhlasu zvláštní plné moci? A koho měl případně upozornit – OPPSP, advokáta či oba?

Odpověď:

Podle našeho názoru postupoval správní orgán zcela správně, pokud primárně vyzval matku. V daném případě bychom *pro futuro* přesto doporučovali vyrozumět jak matku, tak advokáta.

7) K vydání rozhodnutí ve věci v případě zamítnutí žádosti účastníka o nařízení ústního jednání, kdy proti tomuto usnesení je podáno odvolání

V případě zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání dle § 80 odst. 2 ZOP nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek (viz § 76 odst. 5 SŘ). Správní orgán tedy může dále pokračovat v řízení. V jakém okamžiku je dle názoru MV vhodné vydat rozhodnutí ve věci? V praxi totiž správní orgány I. stupně po doručení usnesení o zamítnutí žádosti žadateli, buď okamžitě po uplynutí lhůty pro seznámení se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 SŘ, vydávají rozhodnutí ve věci, nebo rozhodnutí ve věci vydají ihned po obdržení odvolání proti usnesení (aniž by počkaly, zda bude odvolání proti usnesení podáno, resp. na výsledek odvolacího řízení), což s sebou přináší nemalé problémy při následném odvolacím řízení, zvláště pak v případech, kdy se odvolací orgán o vydání rozhodnutí nedozví. Ad absurdum může dojít i k situaci, že odvolací orgán shledá důvody pro zrušení usnesení a vrácení věci k novému projednání s tím, že je nutné ústní jednání konat, když odvolání proti rozhodnutí ve věci nebude obviněným podáno. Jelikož v současné době stále více těchto případů přibývá, kdy správní orgány nepostupují jednotně a dochází tak ke značně nepřehlednosti jednotlivých řízení, tazatel žádá MV ČR o zaujetí stanoviska v této věci, tak aby bylo možno prvostupňové správní orgány správně metodicky vést.

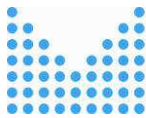
Odpověď:

Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému (§ 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.). Odvolání proti tomuto usnesení nemá odkladný účinek, jak vyplývá z obecného pravidla § 76 odst. 5 správního řádu. Usnesení je v důsledku vyloučení odkladného účinku předběžně vykonatelné, popř. předběžně nastávají jeho jiné právní účinky. To v daném případě znamená, že správní orgán pokračuje v řízení bez nařízení ústního jednání, které může vyústit v rozhodnutí ve věci dříve, než bude o odvolání proti usnesení rozhodnuto. Ač může být v některých případech účelné vyčkat rozhodnutí o odvolání proti usnesení, nelze takový postup paušálně doporučit a záleží na okolnostech konkrétního případu. Obecně je třeba vycházet z výše uvedeného pravidla vyloučení odkladného účinku. Správní orgán je vázán lhůtami pro vydání rozhodnutí podle § 71 správního řádu a v případě „vyčkávání“ rozhodnutí o odvolání se vystavuje riziku nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu. Situace je obdobná jako např. v případě rozhodování o podjatosti úřední osoby (§ 14 správního řádu) nebo účastenství osoby v řízení (§ 28 správního řádu).

III. Různé informace

Mgr. Ing. Jan Strakoš dále informoval účastníky KD o legislativním dění, kdy předně zmínil zákon č. 277/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv – konkrétně jeho část šedesátou

první – V § 104 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se na konci textu odstavce 3 doplňují slova "a mezinárodních smluv", s tím že je tato změna účinná od 1. 1. 2022. Dále přiblížil stav projednání sněmovních tisků č. 466, 384, 328, 325, které se týkají ZNP, popř. ZOP a informoval přítomné, že dne 18. 11. 2019 vláda schválila „technickou“ novelu ZOP, ZNP a dalších předpisů (rozesláno poslancům dne 6. 12. 2019, viz sněmovní tisk č. 670).

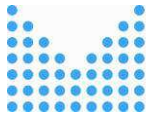
Dále Mgr. Ing. Jan Strakoš informoval o záměrech pracovní skupiny ke správní činnosti (zkoušce zvláštní odborné způsobilosti) – přestupky proti pořádku ve státní správě, územní samosprávě, veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku, které předsedal; konkrétně o možné změně zkušebních otázek, rozšíření školení na IVS v Benešově o simulovaný proces či o tom, že výklad by měl nově zahrnovat také pojednání o informačním systému evidence přestupků.

Pokud jde o zkoušku odborné způsobilosti ze ZOP, k tomu uvedl, že MV změnilo zkušební řád (od 1. 11. 2019 mají úředníci k dispozici při přípravě na složení zkoušky možnost nahlížet do úplného znění zákonů); navíc MV vydalo tištěnou verzi Vádeméka k této zkoušce, která je online dostupná na webových stránkách MV.

Závěrem tohoto bloku Mgr. Ing. Jan Strakoš upozornil na skutečnost, že dne 14. 2. 2020 bude zasedat Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání.

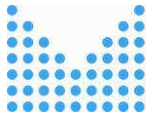
IV. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) **Rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2019, č. j. 1 As 43/2019-25** – právní věta: *„K prekluzi odpovědnosti za přestupek nemůže dojít v důsledku tvrzené nepřiměřené délky řízení před krajským soudem, neboť ve věcech přestupků lhůta pro zánik odpovědnosti po dobu řízení před soudem podle § 41 s. ř. s. neběží.“*
- 2) **Rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 126/2019-21** – právní věta: *„Podání je ve smyslu § 37 odst. 5 správního řádu platně učiněno, jen pokud správnímu orgánu skutečně dojde; z § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, který pouze upravuje počítání lhůt, nikterak nevyplývá, že by se podání mělo v rozporu s textem § 37 odst. 5 správního řádu považovat za učiněné i v případě, že držitel poštovní licence adresátovi zásilku nedoručí, a podání se tak do dispozice správního orgánu vůbec nedostane.“*
- 3) **Rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2019, č. j. 5 As 336/2019-20** – právní věta: *„Zásilku soudu doručovanou adresátovi dle § 50 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. není provozovatel poštovních služeb oprávněn uložit ve své provozovně ani v případě, že má adresát u provozovatele sjednanu službu odnášky ve smyslu § 21 odst. 1 vyhlášky č. 464/2012 Sb., o stanovení*

specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování.“

- 4) **Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 8. 2019, č. j. 18 A 23/2018-29** – právní věta: „*Objektivní lhůta 3 let od právní moci rozhodnutí o přestupku pro zahájení přezkumného řízení související s trestním stíháním o totožném skutku (§ 100 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich) se uplatní i pro přezkumné řízení, v němž bude přezkoumáván příkaz na místě, pro které jinak platí objektivní lhůta 6 měsíců (§ 101 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich).*“
- 5) **Rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 228/2019-30** – k § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. – kritéria zde vyjmenovaná jsou demonstrativní a není třeba, aby správní orgány vyčerpávajícím způsobem přezkoumaly naplnění každého z nich; nemělo by žádný smysl, aby správní orgán u každého takového kritéria vždy zvlášť výslovně uváděl, že nezjistil žádné přitěžující či polehčující okolnosti; není povinností správních orgánů při ukládání sankce v každém jednotlivém případě podrobně popisovat svou rozhodovací praxi; výše sankce je věcí správního uvážení
- 6) **Rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 As 447/2018-46** – mj. k namítané vadě výroku, spočívající v údajném omezení účastníka na způsobu pokuty platby pokuty – fakt že správní orgán ve výroku stanovil pokutu a náklady řízení, které je účastník povinen uhradit na účet správního orgánu, a nezmínil další možnosti úhrady, nevyvolává nutnost zrušení jeho rozhodnutí, NSS se ztotožňuje s KS, že uvedená část výroku je pouze informativní; výrok dle § 68 odst. 2 SŘ tuto informaci obsahovat nemusí
- 7) **Rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j. 6 As 124/2019-30** – rušit rozhodnutí jenom proto, že správní orgán prvního stupně uvedl, že postihl obviněného za „přestupek“ (nikoliv správně za přestupky) ve společném řízení nedává smysl, pokud je z obsahu výroku – popisu skutku – toto jednoznačně zřejmé; chybějící odkaz na konkrétní paragraf ve výroku rozhodnutí je vadou, ale ne tak závažnou
- 8) **Rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j. 6 As 64/2019-28** – mj. k (ne)vyloučení soudce, který hodnotí účastníka v řízení dle jeho procesních (obstrukčních) taktik
- 9) **Rozsudek NSS ze dne (chybí datum), č. j. 8 As 227/2018-47** – souhrnně k problematickému přechodnému ustanovení zákona č. 204/2015 Sb. a k zavedení institutu přerušení běhu promlčecí doby
- 10) **Rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2019, č. j. 8 As 243/2017-36** – k podání vysvětlení – nezákonná výzva (je-li samotné předvolání k podání vysvětlení nezákonné, je i pořádková pokuta vydaná k jeho vynucení nutně nezákonná)
- 11) **Rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2019, č. j. 1 As 265/2018-33** – právnická osoba, která dosud nevznikla, nemůže podat odvolání
- 12) **Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 9. 2019, č. j. 72 A 7/2018-55** – hezký rozsudek k jinému hrubému jednání

- 13) **Rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2019, č. j. 2 As 418/2018-36** – k nezletilým zmocněncům – judikatura NSS zastává v otázce zastupování účastníků správního řízení nezletilou osobou konstantní a jednoznačný závěr, že zmocněnci účastníků řízení mohou ve správním řízení (až na odůvodněné výjimky) být pouze plně svéprávní, tedy zletilé osoby; jen tak lze totiž zajistit, aby došlo k řádnému hájení práv účastníků řízení a celkovému zefektivnění řízení
- 14) **Rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2019, č. j. 9 As 145/2018-32** – mj. k ohrožovacímu deliktu obecně
- 15) **Rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2019, č. j. 9 As 131/2018-72** – k přestupku proti veřejnému pořádku – neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci – výzva policisty k opuštění nebytových prostor směřující vůči bývalému nájemci, který zpochybňoval ukončení nájemní smlouvy: „*Jménem zákona, pojd'te s námi ven!*“
- 16) **Rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 252/2019-42** – k § 112 odst. 2 ZOP a příznivější právní úpravě
- 17) **Rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2019, č. j. 2 As 271/2018-44** – o souladu § 112 odst. 2 ZOP s ústavním pořádkem ČR nemá NSS pochyb
- 18) **Rozsudek NSS ze dne 2. 10. 2019, č. j. 6 As 53/2019-41** – k § 112 odst. 2 ZOP – zákonodárce tímto ustanovením vyjádřil jednoznačnou vůli ponechat v případě zániku odpovědnosti za přestupky/jiný správní delikt v důsledku prekluze účinnou tu právní úpravu, která stanoví prekluzivní lhůtu delší; vlivem přechodného ustanovení § 112 odst. 2 ZOP tedy pozdější právní úprava nevede k výsledku, který by byl pro stěžovatele z hlediska zániku jeho odpovědnosti příznivější, a proto nemohla být ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny tato právní úprava použita
- 19) **Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2019, č. j. 73 A 71/2017-48** – pojem trestnost činu je tak třeba vztáhnout k tomu, zda je určité jednání nadále považováno za trestné či nikoliv, a ne k délce promlčecí lhůty v případě, kdy nová právní úprava stanovuje jasná pravidla pro její běh i co do vztahu k dřívějším jednáním

V. Závěr

Příští KD se uskuteční **dne 10. 3. 2019 (od 9.30 hod.) formou konference**. Případné dotazy či podněty na KD zasílejte na e-mail: erika.zajoncova@mvcr.cz nejpozději do **28. 2. 2020**.

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy